

PRESENZIA

Bontanic Garden Sofia

*Sound installation by Valentina Sciarra
original music by Angelo Maria Farro
a project curated by Alessia Simonetti*

ПРОЛОГ

*Казвам се PRESENZIA
Заедно ще слушаме
как звукът говори чрез нашите цветя,
ритъма на корените, дори на ума,
всичко, което е било забравено,
започва да се пробужда в паметта ни.*

*Не те моля да ми вярваш,
просто да слушаш.*

РОЗА

Спомням си
жаждата
твърдата земя
камъка
наУканата кал.
никой вече не се смееше.
леките облаци
вятъра
твърде бърз.

Бях запазил
една кана с вода
скрита
сянка
прясна
на стаята.

Чух чукане
стара жена
увита в наметало
крака
покрити с прах
очи
древни като планините
„Жаден съм“
Тих глас
Можех да усетя
тежестта на каната
стойността на всяка една капка.

пиеше бавно
дегустираше (вкусваше)
вода
самият акт на споделяне.
ми се усмихна. Усмихна ми се
В този момент вятърът се промени.
Сенки
се движиха леко
мъгла
приглушена светлина между неговите набръчкани ръце.
тя отвори ръката си
и остави да полетят
светещи розови листенца
към сухите хълмове
където има доброта
земята ще си спомни как да разицфне
онази нощ
въздух
розови цветя / благодатен и утоляващ жаждата дъжд
техният аромат
всяко поле, всеки дъх.

Катарантус

Тихо
растение
малък катарантус
розови листенца
близо до земята
скромен
и тих

древен глас се издигна
дъхът на корените
паметта на дъжда
малко цвете, ти кой си?
смирено присъствие, отговори
гледат ме, без да ме познават
скрито знание
в моите листа
рядък дар
древни лечители
събираха на разсъмване
успокояване на трески
облекчаване на страдания
невидими вещества
да помогна Помогнат
тяло
някои тумори
фрагменти на равновесието
изгубени клетки
забравен ритъм
хармония
чупливостта често чупливост
истинска сила

Стрелиция

Земи
Слънце
в океана
ухае
птица
наричаха го
духът на небето
виснало
между сън и реалност.
оранжеви крила
дълбоки сини пера
летеше
без да принадлежи
нигде
смелост
сила
желание
пътуването

Представям си
да е роден от вятъра

времето минава
градове
огромни
спряха
звездите
покри гласа
никой
очи към небето
никой
присъствие
птицата кацна
само едно нещо:
да не бъде забравен
да пази завинаги паметта за полета.

Денят
раждам се
тайна пазена от небето
от дни
тъмни облаци
покриваха слънцето
животните мълчаха
нещо свещено
небето
живото : светкавици
сини
гръм
земята трепери под краката ми
огромна мълния
разцъпи облациите
и удари хълма
видях небето да се отваря
разкъсана тъкан
синя светлина
интензивна на водата интензитета
бистра
не успях да избягам
приблизих се до хълма
където мълнията Стихия на мълнията
не намерих нито нЕпел, нито огън
фрагменти от небЕ, уловени на земята

Салвия

древна дума
преминава през вековете
пресича полетата
стари мъдри жени
шепнеешком шепнат

Салвия
почитана заради
добродетелите си
мистерия
аромат.
Свързан
да виждаш отвъд страховете
да слушам
скрит език
паметта на света

листата ѝ
докосвани бавно
как се докосва нещо свежо
дим
лека мъгла
спокойствие на мислите
яснота на умовете
аромат
да разбереш
себе си
затварям очи
мъдростта на кого

Лавандула

Тишина
лилав хълм
пчелите таниуваха
лавандула расте

цветовете ѝ
малки сини огньове
техният аромат
спокойствие.

древен глас проговори
защо мъжете
те търсят
защото
им напомням
за покоя

полето
в слушане

моите цветя
да успокояват
сърце
бързи мисли
напрежения
да намерим покой
до леглото
да забавим
дишането
дълбоко

мъжете живеят
неспокойни
забравиха
ритъм
спят
без да си почиват
без да слушат
дишането
живеят
без да спират

мирът е лечение
тишина
за миг

твоят най-голям дар?
нежност,
сила,
изцеление
дишайки бавно.